

61. Kabai István

Az Ige testté lett és lakozék közöttünk... (Karácsonyi feladatok)

LEVÉLMISSZIÓS Füzetek

No.: 61 Kabai István – Az Ige testté lett és lakozék bennünk... (Karácsonyi feladatok)

Fundamenta Evangélium Alapítvány

Hargita Árpádné: +36 1 2917330

Az Ige testté lett és lakozék közöttünk. . . János 1:14

A Fiú már a kezdetnél ott volt. A teremtés sem történt meg nélküle, a megváltás sem történhetett nélküle, mert minden Őáltala, Őreá nézve lett. Az Atya is hallgatott az Ő szavára. Őnélküle, az Ő rábólintása nélkül egyetlen létező sem lett ezen a teremtett világon. (Ján.1:3).

Ez a hatalmas, **teremtő** és örök dicsőséggel bíró, Örökkévaló szellemi lény, az idők teljességében leszállt a földre és **inkarnálódott**, emberi testet öltött. Ez által olyan csoda ment végbe ebben a világban amelyet véges, más dimenziókba szorított emberi értelmünkkel fel sem foghatunk.

Ám ez a csoda nem kozmoszt és világot megrázó földindulással ment végbe, mint ami történt **a golgotai megváltásunk pillanatában.** Nem a hatalmasok várakozó gyülekezetében rendezett fényes ünnepség csúcán jelent meg. Egy vidéki zsidó kisváros, Betlehem vendégfogadójának barmokkal teli istállójában szülte Őt erre a világra, egy egyszerű zsidó lány, aki férfit még nem ismert.

És az Ige testté inkarnálódott, testté lett. Gyermekek született, isteni gyermek, de az övéi, akik ismerték a próféciaát és várták, nem ismerték meg Őt.

Csak néhány keleten élő bölcs, akik ha idegenek is voltak Izráel népe számára, ismerte fel az égi jelekből, hogy az idő betelt, és érezték át kozmikus jelentését az égi jelnek és hódoltak Neki, mint királyi gyermeknek.

És hódoltak Neki a pásztorok, akiknek megjelentette az Úr az ő angyalai által, hogy Megtartó született. Különös módon kitüntette őket, hogy éppen a "megvetett" pásztoroknak jelentette meg angyali szóval és harsonával az Úr, akik a "vallásosak" mellől a mezőkre szorultak, mert ők, a pásztorok még a nyugalom napjának megtartásával sem dicsekedhettek.

Heródes pedig, aki király volt, tájékozatlannak bizonyult a próféciaában ígért inkarnáció, a testet öltött Igét illetően és megdöbben féltékenységgel eszmélt.

Így jött el Ő... Az Ige testté lett és itt lakott közöttünk. Itt járt az emberek között. Együtt élt, dolgozott és beszélgetett az övéivel. Láthatták Őt mindennap, találkozhattak vele. És az övéi, az Ő népe nem ismerte fel Őt. Amikor **"felnőtt, mint vesszőszál"** (Ézs 53:2), és látták az Ő cselekedeteit, amikor megmutatta az Atya dicsőségét, **"utált és megvetett lett"** az emberek előtt, és kiirtották maguk közül, mert nem bírták elviselni **az Ő tisztaságának felséges közelségét.**

Az Ige testté lett, mert testté kellett lennie, hogy megmentse azokat, akik hisznek Őbenne.

Közeleg a nap, amikor azok, akik róla neveztetnek ezen a világon, az Ő testté léételére, az Ő születésére emlékeznek. Minden ember, aki a keresztény világban él, tudja, hogy a **karácsony Jézus Krisztus születésének a napja**.

Mégis szomorú, hogy nem mindenkinek ugyanazt jelenti ez a nap. Sok embernek csak annyit, hogy ezekre a napokra félretehetik a munkájukat, lazíthatnak, és jöhet az evés, az ivás.

Mások - talán még többen - azt tartják fontosnak, hogy ilyenkor ajándékokat adnak és ajándékokat várnak, mert ez a "szeretet ünnepe"! Megpróbálnak legalább egy évben egyszer, nem csak szeretetet várni, hanem adni is, szeretni és a gyerekeknek "a jézuska hozta" ajándékokról beszélni. Mert karácsonyi Jézuskája majdcsak minden embernek van, aki csak arra való, hogy ajándékot, édességet, csecsebecsét hozzon gyermeknek, felnőttnak a fényesen feldíszített karácsonyfa alá. Talán gügyögve "Jézuskának" emlegetik Jézus magasztos nevét, azt a nevet, amelyre **minden térd meghajol, menyeeiké, földieké és a föld alatt valóké**. Annak a Jézusnak a nevét, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. Aztán elfelejtik. A nevét sem említik egy évig, legfeljebb káromlásaikban.

Az Ige testté lett és életet, világosságot hozott a halálraítélt, Istentől elszakadt, bűnös ember számára. És ez az inkarnálódott "élet" lett az emberek világossága. Azok a kevesek, "**akik befogadták, hatalmat kaptak, hogy Isten fiaivá legyenek**" (János 1:12) Akik hisznek az Ő nevében. Akiknek drága a Megváltó Jézus neve, mert számunkra bűnbocsánatot, kegyelmet jelent. Jelenti a bűntől való szabadulást, és az örök életet. Az ő számukra a karácsony ünneplése mélyen átélt megrendülés, hogy a végtelen hatalmú, **teremtő Isten emberré lett, és emberi nyelven megfogalmazta, elmondta és leírta Igéjét, hogy megérthessék a későbbi korok elveszett emberei is**. Számukra nem csak formasággá magasztosult ajándékozási alkalom a testetöltésre emlékezés.

Isten kiválasztott, előtte térdre boruló gyermekei számára a karácsony a szív és a lélek öröme, mert beteljesedve látták Isten ígétét. "**Mert egy gyermek születik nekünk, Fiú adatik nekünk és az uralom az Ő vállán lészen**" (Ézs. 9:6). "**... és eljön, Akit minden népek óhajtnak**" (Agg. 2:7)

Ha ezek az ígétek és a többi, sok-sok próféciai ígétet nem teljesedett volna be, nagyon árva és nagyon gyámoltalan lenne Isten népe. A teljes kilátástalanság és kétségbeesés lenne úrrá rajta.

De Isten ígéteit nem a semmibe hulló üres szavak. Isten szavának súlya van, Isten szavára bátran lehet építeni. **Az Ő szava teremtő Ige!**

Az Atya ígétéhez híven, testben megjelent az Ő egyszülött Fia, hogy végezze el az Atyától kijelölt feladatot, amely feladatot senki emberfia és senki más teremtmény el nem végezhet. Örülhet azoknak szíve, akik az Úr kegyelméből megérthetik az esemény jelentőségét. Akinek az életében döntő fontosságú gránitszikkává lett a testté lett Ige.

Igen, **az Ige testté lett**. Mert Ő érettünk lett testté. Azokért, akik elhitték és megismerték a testté lett Igében, a testben megjelent Fiút, az Úr Jézus Krisztust, aki vállalta ezt a szolgai formát.

Ő a miénk lett, a Benne hívőké, mert nekünk ígerte és adta az Atya, hogy mi is a Krisztuséi és Ő általa az Atyaéi legyünk. Csodálatos és felmérhetetlen ez a kegyelem.

Ez a kegyelem tette számunkra lehetővé, hogy **megnyíljon a bűnesetkor mögöttünk bezárult kapu.**

De arra is gondolnunk kell karácsonykor, hogy ez a kegyelem nagypénteken és húsvétkor lett teljessé, mert az inkarnáció akkor fejeződött be. Ekkor lett nyilvánvaló számunkra, hogy "elvégeztetett"!

A bezárt kapu felnyitása megtörtént és ezáltal menetelünk van az Atyához, mi is beléphetünk ezen a kapun. És ezzel lett egészen érthető számunkra az Atya irántunk való, emberi dimenzióban is kiábrázolt, örök szeretete.

Ezek az események összefüggenek és egymásból következnek. Együtt valósítják meg az Isten üdvtervének egyik a legnagyobb pillanatát, a **megváltásunkat**. Legyen hála az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Istennek mindezért, ami történt a mi javunkra és üdvösségünkre. Soha ne felejtkezzünk meg róla, hogy mindezért nem csak szóban mondott hálával tartozunk.

A Fiú már a kezdetnél ott volt, amikor még a sokkal később teremtett világból csak a menny és a föld létezett (I.Móz. 1:1). Az Ige Istennél volt, mert az Ige Istené és az Istené marad, vele egy, örökkön örökké. És az örök Ige elválaszthatatlan Istentől, mert az Ige maga az Isten egyszülött Fia, a Fiú Isten, aki egy az Atyával (János 10:30). **Az Ige** Istennél volt időknél előtte, kiszámíthatatlan magasságban és kibeszélhetetlen dicsőségben.

Az Ige

kijelentetett az ember számára:

felfoghatatlan és elképzelhetetlen dimenziójú

teremtő hatalomként,

és lett teljesen érthetővé számunkra

Isten szeretete

testet öltött formában, a karácsonykor

megszületett és kiábrázolt kegyelemben.

"Nem éltem még e föld színén:

Te értem megszületté;

Még rólad mit sem tudtam én:

Tulajdonoddá tettél.

Még meg sem formált szent kezed,

Már elválasztál engemet,

Hogy társam légy e földön" Ref.é.k.329.2.v.